ſperabo: ſi iſurgũt aduerſũ me p̄lia.
ſi ſeuiat mundus. ſi fremat malig-
nus. ſi caro adu̾ſus ſpm̄ ↄcupiſcat:
in te ego ſperabo. et in deo meo trāſ-
grediar murum, Pſal. Dominus il-
luminacō mea ⁊c̄.

Cōtra tēptacōes blaſfeie. ca. 16.

Sapiencie p̄mo. Sentite de do-
mino in bonitate ⁊ ſimplicita-
te cordis querite illū. qm̄ inuenit̄ ab
hys qui nō tēptāt illū: apparet aūt
eis qui fidem habent in illum. Peruꝰ-
ſe eīm cogitacōnes ſepant a deo: pro
bata aūt virtus corripit inſipiētes.
Eccleſi. 39. Obaudite me diuini et c̄.
Benedicite dominū in opibus ſuis.
⁊c̄. Et ſic dicetis in confeſſione. Opa
domini vniuerſa bona valde. non ē
dicere quid ē in hoc. aut quid ē in il-
lud. Omnia eīm in tp̄e ſuo q̄rēt̄: oīa
ſcis in bona: ſic et ipiis et pctoribus
in mala ↄuertētur. Oīa opa dn̄i bo-
na. et omne opus hora ſua ſubmini-
ſtrabit: nō ē dicere hoc illo nequius
ē. Oīa eīm in tp̄e ſuo ↄprobabūtur.
Eccle. 3. q̄d nc̄e ē hoī maiora ſe q̄rē:
cū ignoēt q̄d cōducat ſibi ī vita ſua
q̄ velut ūbra p̄tit: Hꝰ īueni. q̄ fecit
deus hoīē rectum. ⁊ ipe ſe infinitis
miſcuerit queſtionibꝫ. Curioſitas ē
ſupflua inueſtigacō rez ad nos nō
ptinētiū. ut dt albertus ſup illd̓ ioh.
Sic eū volo manere, pu. 25. Sicut
qui mel comedit multū nō ē ei bonū:
ſic qui pſcrutator eſt maieſtatis op-
primetur a glā. Eccle. 5. Nec temē
q̄d loquaris: neqꝫ cor tuum ſit velox
ad pferēdū ſermonē corā deo. Deus
eīm in celo. ⁊ tu ſup terrā: idcirco ſint
pauci ſermones tui, Ad ro. 12. Dico

omnibus qui ſunt inter vos. nō plꝰ
ſape q̄ oportet ſape: ſed ſapere ad ſo-
brietatem: et vnicuiqꝫ ſicut deus di-
uiſit menſurā fidei. Et romanos 11.
Noli altum ſapere ſed time, Glō. deꝰ
bonitate ſuadet. ſeueritate terret: v-
trūqꝫ aduerte: et per vtrumqꝫ diſce
humiliari. O altitudo diuiciaꝝ ſapi-
encie et ſciencie dei. q̄m incōprehenſi-
bilia ſunt iudicia eius: et inueſtiga-
biles vie eius, Gloſa. Aplūs expa-
ueſcens abiſſi altitudinem. quā vi-
delicet permiſit concludi omnia ſub
pc̄o deus: exclamat et ſe neſcire in-
nuit. Scio q̄ ſicut īpoſſibilitas. ita
et iniquitas nō ē apud deū. Et ſcio
q̄ ſupbis reſiſtit: et humilibus dat
graciam. Greg. Ad ſe mens in paſ-
ſione redeat. et quod apprehendere
non valꝫ non requirat: ne ſi diuine
ire cauſa diſcutitur amplius diſcuſ-
ſa puocetur: et quam placare huī-
litas poterat. inextinguibiliter ſup-
bia accendat. Jeronīꝰ. O homo qui
terra et cinis es. audes deo facere q̄-
ſtionem: Eī no ſilencio conticeſſe. et
ſcito fragilitatem tuā: et non dō mo-
ueas queſtionem qui fecit q̄d voluit:
ut in alios clemēs in alios ſeuerus
exiſteret Auguſtinus. O homo fin-
geris a deo: ⁊ ideo nequis aduerſus
deū cauſari quare fecit te ſic vel non
ſic. Si eīm pecus loqui poſſet et dice-
ret deo. quare pecudem me feciſti cū
iſtum feceris hominem: nōne iuſte
ſuccēſeres et diceres. o pecus tu q̄s
es qui reſpondeas deo: Pez quan-
tū ad ſalutem ſpectat. ſcito q̄ neiē
cogit deꝰ peccare: ſꝫ omēs hoīes vult
ſaluos fieri. Conq̄rit̄ ec̄ ſepe de hoībꝫ

ſic p innūa appare ſac̄ ſcriptur̄e loca:
q̄ nolūt crede͞ ⁊ recte viue͞; q̄re āt il
lū libe͞t et n̄ illū: nolo ut a me q̄ras.
Hō ſū, pfund̄ ill̄ nis ee͞ adiuto:. n̄ pe
netro. expaueſco. n̄ ſcrutor. Cōſtat
q̄ null⁹ liberat̄ n̄ g̅tuita ⁊ indebita
mīa: ⁊ null⁹ dāpnat̄ niſi eq̄ſſiā iuſti
cia. Miſeret̄ mag̅ bonitate. ⁊ obdurat
nulla iniq̄tate: ut nec liberāt⁹ de ſuis
meritis glorief̄ ſ3 adiutū ſe g̅tis agno
ſcat: nec dāpnat⁹ n̄ de ſuis meritis cō
q̄rat̄. Ille miſericordit̄ de eād̄e maſſa
dānata eripit̄: ille iuſte in eād̄ relin
q̄tur. Gerſon. Cū cogitacō horrenda
blaſpheīe iportunē occurrit. n̄ treat̄
nec triſtet̄ hō timorat⁹. q2 ab īimico ē
ut a ſeruicō dei retrahat à tediū vel
deſpacōnē inducat̄: ſ3 velut latratus
canū eā cōtēpnat: nec neceſſe eſt in
pticulari eā confiteri. ſ3 in generali.
Quāto em̄ minus curatur: tāto citi
us euaneſcit. Quidam frat̄ i hēmo
ſuſtinuit eā tn̄. xx. annis. Dn̄s hu
go. xl. Et ita de quibuſdā alijs legit̄.
Dz hoc eſt diuinus ita p̄miſſum: pp
ter magnam ipſo2 ſanctitatez. ⁊c.
Si non patimur hoc: tūc aliq̄d ali
ud. Dn̄ exerciō n̄ erūt elā dei.

Cōtra tēptacōes imprudēcie p̄ci
pitacōnis ⁊c. Cā. 18.

Ob. xij. In antiq̄s eſt ſapi
encia: et in multo tempore
prudencia, puer. 28. Quo
modo reſplēdent in aquis vultus p
ſpicienciū: ſic corda hominū mani
feſta ſunt prudētibus. Quidā. Con
ſideret q̄libet naturam ſuam ad q̄s
virtutes ſit magis apta. ⁊ illas ex
erceat: ne illam indiſcrete frangen
do deſtituat. Caueat ſimpliciter de
occaſionibus vicio2: ad que natur̄a
eſt prior. Siquid̄e p̄cioſa rum vir
tutum tn̄ ſubiectum fragilis natur̄a
cōſtituta eſt dicente apoſtolo: habe
mus theſau2 iſtum in vaſis fictili
bus. Sicut ergo vili cadente parie
te pulcherrimus color deperit: ſic na
tura indiſcrete ſuccumbente omnis
armonia virtutū diſſoluitur. Dixit q̄
dam notabile verbum. Vna feruida
anima deberet bn̄ dec̄e corpa deſtru
re, puer. 19. Cuſtos prudēcie inueni
et bona, puer. ij. Prudencia ſerua
bit te: ut eruaris a via mali, puerb.
.9. Dn̄a ſcōrum prudēcia. Aug⁹.
Vbicūq3 fuerit prudēcia. fruſtrātur
vniuſa contraria. Vbi autē pruden
cia negligitur. ōnia 2traria dn̄ant̄,
puer. 28. Sapiens ſibi videtur vir
diues: paup autem prudens ſcruta
bit̄ eū, puer. 18. Qui paciēs ē. multa
gubernatur prudencia, puer. x. Qui
moderat̄ labia ſua prudētiſſim⁹ eſt.
Eccl. 32. Sine conſilio michil facias:
et poſt factum non penitebis, puer.
.8. Ego ſapia habito in conſilio, pro
uer. xi. Vbi non eſt gubernator po
pul⁹ corruet: ſalus autem vbi mul
ta conſilia. Auguſt⁹. Cum viderim⁹
aliquez ſeruum dei p̄uidere ne iſta
neceſſaria ſibi deſint. non iudicem⁹
eum de craſtino ſollicitum eſſe: nam
et ipſe dn̄s pp̄ter exemplum loculos
hr̄e dignatus eſt. Et in actib⁹ ſcrip
tum legim⁹. ea que ad victū ſunt ne
ceſſaria p̄uiāta ee͞ i futu2 pp̄ter im
minētē famē, Criſ. Hoc familiare
apud ſcōs ee͞ ſolet ut nedum de ſpi
ritualib⁹ ſ3 eciam de carnalib3 ſolli
citi ſint. ſ3 q̄ v̄tutis ordo req̄rit, Vn̄ et